

Flygtningenævnet stadfæstede i januar 2014 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende en kvindelig statsborger fra Somalia samt et barn. Indrejst i 2012.

Flygtningenævnet udtalte:

”Ansøgeren tilhører klanen Madhiban og er muslim fra [...] i Nedre Shabelle, Somalia. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv.

Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at hun ved en tilbagevenden til Somalia frygter at blive dræbt, idet hun er dømt til døden af Al-Shabaab, som påstår, at hun har haft et seksuelt forhold udenfor ægteskabet, og i den anledning har slået ansøgerens fader ihjel. Ansøgeren flygtede straks herefter ud af Somalia. På vej til sit bestemmelsessted, Sverige, var ansøgeren i Italien, hvor hun blev behandlet dårligt. Mod hendes vilje måtte hun afgive sit fingeraftryk. Hun søgte ikke asyl og ved ikke, om hun har fået opholdstilladelse i Italien. I Italien fik hun ikke noget at spise, selvom hun var gravid, og hun fik ingen lægebehandling. Hvis ikke hun havde forladt Italien, var hun død af sult.

Det fremgår af sagen, at ansøgeren er registreret med Eurodac-hit i Italien den [...] august 2011, samt at de italienske myndigheder [i] juni 2013 har oplyst, at ansøgeren er meddelt opholdstilladelse i Italien i form af subsidiær beskyttelse frem til [...] december 2014.

Udlændingestyrelsen har i sin afgørelse og under proceduren i Flygtningenævnet tilkendegivet, at styrelsen finder, at ansøgeren isoleret set er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2, men at ansøgeren skal meddeles afslag på asyl, idet Italien kan tjene som hendes første asylland, jf. § 7, stk. 3. Nævnet lægger herefter til grund, at ansøgeren isoleret set er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2.

Ved stillingstagen til, om et land kan tjene som ansøgerens første asylland, har Flygtningenævnet i praksis som et ufravigeligt mindstekrav krævet, at ansøgeren skal være beskyttet mod refoulement. Det skal endvidere være muligt for ansøgeren at kunne indrejse og tage lovligt ophold i det pågældende første asylland, ligesom ansøgerens personlige integritet og sikkerhed skal være beskyttet i første asyllandet. Der henvises herved til Flygtningenævnets 19. beretning, 2010. I beskyttelsesbegrebet indgår tillige et vist socialt og økonomisk element, idet ansøgeren i et vist omfang skal nyde helt basale rettigheder. Ved denne vurdering henvises blandt andet til Flygtningekonventionens kapitel II til V samt EXCOM Conclusion No. 58 — 1989, hvorefter et krav for at kunne sende asylansøgere eller flygtninge tilbage til et land, hvori de har opnået beskyttelse, blandt andet er, at de dér bliver “treated in accordance with recognized basic human standards”.

Den europæiske menneskerettighedsdomstol har i sagen *Samsam Mohammed Hussein and others against the Netherlands and Italy*, applicaton no. 27725/10, i en dom af 12. april 2013, i punkt 38 anført følgende generelle oplysninger om Italien: “A person granted subsidiary protection will be provided with a residence permit with a validity of three years which can be renewed by the Territorial Commission that granted it. This permit can further be converted into a residence permit for the purposes of work in Italy, provided this is requested before the expiry of the validity of the residence permit and provided the person concerned holds an identity document. A residence permit granted for subsidiary protection entitles the person concerned, inter alia, to a travel document for aliens, to work, to family reunion and to benefit from the general schemes for social assistance, health care, social housing and education under Italian domestic law.”

Herefter, og efter de i øvrigt for Flygtningenævnet foreliggende baggrundsoplysninger, kan det ikke lægges til grund, at ansøgeren ville være sultet ihjel, hvis hun var blevet i Italien. Nævnet finder endvidere, at hun ved en tilbagevenden til Italien - hvor hun har fået opholdstilladelse foreløbigt til ultimo 2014 – vil være beskyttet mod refoulement, samt at hun vil kunne få tilstrækkeligt økonomiske og sociale forhold til, at Italien vil kunne tjene som hendes første asylland, jf. udlændingelovens § 7, stk. 3.”